

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. pri[m]a. post festu[m] Trini. Questio. xlvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

cut ab eterno libere p̄destinabat eos q̄ iā
sūt saluari. Nā si nō eēt sic: iō eēt. v̄l q̄ d̄s
p̄dicit suā lib̄tate: v̄l q̄ sal? futura aliq̄rū
p̄didit suā possibilitatē z adq̄siuit necessi-
tate v̄l impossibilitatē. Nō p̄mū. Tū q̄a
act? volūtate dei nōdū ē murat? v̄l trās-
uerit i p̄teritū: s̄z adhuc ē in illo nūc in q̄ ē
elicit? z p̄seq̄nt nūc elicit sicut z ab etno.
z p̄seq̄nt nūc v̄l tūc ē lib̄. Tū q̄ p̄ illo istā
ti in q̄ d̄e? aliq̄d vult: p̄t nō velle illud si
sit futurū: v̄l p̄batū est. Necq̄ scdm̄: q̄ fu-
tura p̄ causas p̄tingētes cuiusmōi ē sal? q̄
est p̄ volūtate q̄dū sūt futura sūt factibi-
lia: z p̄seq̄nter possibilis. Tertio. Necessē
est hōiem p̄destinatū p̄tingentē. i. p̄ libe-
rā arbitriū saluari: z p̄scitū p̄tingentē da-
mnari. Nā om̄is volūtās nō impediibilis
v̄l diuina: p̄ducit effectū eo mō quo vult
eū p̄ducī. i. libere v̄l p̄tingentē: z p̄sequent
p̄destinati saluant eo mō q̄ deus vult. i. li-
bere zc. Sed p̄tra p̄mā p̄clusionē. Nā ab
eterno aut d̄e? p̄destinabat aut nō. Si p̄
mū: igit nō poterat nō p̄destinare. z si se-
cū: nō poterat p̄destinare: quia v̄trobicq̄ se-
quit? mutaret. Sol. P̄destinabat P̄e-
trū z poterat illū nō p̄destinare absolute:
licet nō supposito q̄ p̄destinaz. Et si pona-
tur q̄ nō p̄destinaret Petrū: non sequit? q̄
mutet? sed q̄ nūc illū p̄destinasset. Al-
tra em̄ pars p̄radictiōis posita in talibus
deponit aliā eternaliter. Contra scdm̄
Nam omne p̄teritū necessē est esse p̄teritū
Sed actus p̄destinatiōis saluandorū est
p̄teritus. Tum quia hoc impozat ly p̄e
Tum quia est eternus. Solu. Imo non
est p̄teritus: sed est p̄sens. Ad p̄mū tamē
dico: q̄ ly p̄e: impozat antecessiōē. sed
dupliciter aliq̄d antecedit aliud. Primo:
quia est in eodem ordine cum illo z hō est
est simul: sicut vnus punct? circūferētie
circuli antecedit aliud: z vna hora diei ali-
am. Et scdo: q̄ nō est in eodez ordine: sed
coexistit p̄ori existēti in eodē ordine: sicut
si dicam? centz circuli v̄t cointelligit et
coassumit vni p̄ucto circūferētie: p̄cedere
alia puncta q̄ sequunt? illuz cui coassumit
Et isto mō eternitas z p̄destinatio p̄ce-
dit hanc diē: q̄ coexistebat diei eterne. Et
sic p̄s ad scdm̄. Contra tertiā. Nā ex cau-
sa coassumpto vero sequit? falsū sic. Qui

cūq̄ necessariō dānat p̄tingentē: nō p̄t p̄tin-
gentē saluari: q̄ eo mō q̄ aliq̄d necessē ē eē:
necessē ē oppositū nō esse: z n̄r impossibilis
ē esse. S̄z p̄scit? necessariō dānat p̄tingē-
tē nō p̄t p̄tingentē. i. libe saluari. Sol. si m̄s
nō intelligat d̄ necessitate absoluta: ē falsa
si de p̄ditionata: ē vera. s̄z nō infert impossi-
bilitatē p̄clusionis nisi p̄ditionataz. q̄. i. ex
suppositiōe q̄ p̄scit? sit p̄scit? nō p̄t salua-
ri. Et si dicat q̄ est necessē ip̄m eē p̄scituz:
h̄ nego. quia sc̄tus Tho. d̄ in. xxxix. dist.
p̄m. q. ij. ar. j. ad p̄mū sic. Act? diuine sciē-
tie nūc p̄trāsit in p̄teritū: sed sp̄ est i actu.
iō sp̄ manet i lib̄tate volūtatis. Nec ille.
Tū sic d̄e? nūc libere p̄destinat: ita etiā
libere p̄scit ac reprobat. Nec sūt q̄ breuit
scribe volui: v̄l satisficere p̄ modulo meo
igeniū humanis. verūtū mihi videt? q̄ oi-
anie satisficere debeat h̄ q̄ d̄e? iuber fieri
bona: z mala vitari: p̄mittēs bonis p̄mā
z m̄itās penas iniq̄s. Si ar d̄e? ista mā-
dat: factibilia sūt: alioqn̄ esset iniqu? si h̄
sc̄s m̄daret: v̄l insci? .i. ignorāter. Plus
aut̄ debet hō deo q̄ sibi credere: q̄ rudes
sum? nec possum? intelligere grossissima
etiā q̄ sentim?. v̄tpote x̄n̄ ē q̄ palee p̄fuer
niues z ematurat em̄pilia: cū illd̄ frig?
z h̄ calor efficiat.

**Dñica p̄ria post festū Trini-
Questio. clvj.**

Veritur v̄t z damnat?

ti gaudeant de penis inimico-
rū suoz damnatorū: sicut iste
videt? voluisse de pena paren-
tum. Respōdeo. Sc̄tus Tho. iij. q̄dlibet
to art. xxij. sic dicit. Licet idē fm̄ diuer-
sas rōnes sit delectabile z triste: tamē sim-
pliciter dicit tale ab eo q̄d p̄minet. ab eo
hō q̄d est min? dicit fm̄ q̄d. Igit? pena ini-
mici in damnatis habet ratiōem delecta-
bilis quodāmodo: id est inq̄ntum imple-
tur volūtās damnati de malo inimici sui
quia v̄t dicit Ezechielis. xvij. Damna-
ti descendunt ad infernum cum armis. i.
p̄rauis affectionibz. Tū supra illud Esa.
xij. Omnes p̄ncipes terre surreperunt:
dicit glosa Hiero. Solatiū est malis: ini-
micos suos socios habere penarū. Et q̄

De questiōibus super euāge.

dāmodo etiā habet rationem tristabilis
ppter duo. Primo inq̄ntū in pena dānati
implet iusticia diuina: quā odiunt ⁊ blas-
phemāt dānati: s̄m illō Apoc. xvij. Estu-
auerūt hoies estu magno: ⁊ blasphemauerunt
nōmē dñi. Sc̄do ppter p̄mē p̄cie: q̄a
sic in eis remanēt prauē affectiōes odij ⁊
inuidiē: q̄ de eis dolent ad punitiōes: nō
ad purgatiōem: s̄m illud Sap. v. P̄niam
agentes ⁊ p̄ angustia spūs gemētes. S̄z
cōtra. Nā cū oē gaudiū dimīnuat dolorē:
vt patet. vij. Eccl. tantū possent alicuius
dānati multiplicari inimici q̄ ei? dolor q̄
inest iue finit? est totaliter deleret: qd̄ ē ⁊
diuinā iusticiā. So. Sicut in hac vita pe-
nitētes dolēt ⁊ gaudent de dolore: ita dā-
nati gaudent de penis inimicōz: ⁊ de ip̄o
gaudio magis dolēt: ⁊ p̄cipue s̄ p̄stiterunt
eis cām dānationis. Hec ille. Qui sentit
q̄ de illis penis gaudent s̄m qd̄: ⁊ simpli-
citer dolēt. Queri etiā p̄t: vtz dānati
vellent oēs alios etiā suos parētes esse
dānatos. Vide s̄m Tho. qd̄. vij. ar. vij.
o. Itē. iij. di. l. q. ij. ar. j. q. iij. o. Et vtz
ama sepata possit igne corporeo cruciari.
Vide. iij. di. xliij. q. x. ar. ij.

Dñica sc̄da post festū Trini. Questio xlvij.

Veritur Vtrū homīes

peccatores maxie infideles sint
ad bonū cōpellēdi: s̄m q̄ h̄ d̄:
Eri in vias ⁊ sepes ⁊ cōpelle itrare: Re-
spōdeo. Infideles q̄ nunq̄ fidē suscepē-
vt gētilēs ⁊ iudei: nullo mō cōpellēdi sūt
ad bonū fidē vt credāt: qz credere volun-
tarj est. Vñ in decretis di. xlv. sic d̄. De iu-
deis p̄cepit sc̄ta synodus neminē de cetero
rō ad credendū vim inferre. Sūt tñ si fa-
cultas adest cōpellēdi ne fidē impediāt
blasphemūs v̄l p̄uasiōib; v̄l p̄cusiōib;:
ppter q̄ fideles ⁊ eos bellū mouēt: nō vt
eos credere cogāt: q̄s relinq̄rent in sua li-
bertate credēdi: etiā si eos captiuos habe-
rent. Sed infideles q̄ q̄q̄ fidē suscepē-
et p̄stent: vt heretici ⁊ apostate: sunt etiā
corpali cōpellēdi vt impleāt qd̄ p̄miserūt:
vt de iudeis d̄: vbi s̄. Sed p̄tra. Primo:

Nam paterfamilias Dat. xij. p̄hibuit ⁊
zanta colligi. vbi d̄. Lxxij. Hec dices p̄-
hibet occisiōes fieri. Nec em̄ oportet
ficere hereticū. qz si eos occiderit? necesse
est mltos sc̄toz simul subuerti. Et p̄ pari-
rōne videt q̄ nō sint aliq̄ infideles ad fidē
cogēdi Sol. Quidā intellexerūt ibi p̄hi-
beri nō exp̄dicatiōes: sed occasiōē hereti-
cōz: vt pater ex autoritate Lxxij. indu-
cta. Et Aug. ad Vincen. de se d̄. Hec p̄-
mitus. Nea snia erat neminē ad vnitatem
ch̄i esse cogēdū: s̄bo esse agendū: dispu-
tatione pugnanduz. sed hec opinio mea n̄
p̄tradiciōem p̄bis: sed demōstratiōē suga-
tur exemplis. Legū em̄ terro: ita p̄fuit vt
mlti dicāt gr̄as dño: q̄ vincula nostra di-
rupit. Quō autē debeat icelligi illō: Simi-
te vtzqz crescere: apparet ex hoc qd̄ sub-
dit: Ne forte eradicet? s̄l ⁊ triticū. Aug.
p̄tra eplaz Promentant. Lū met? iste nō
subest. i. qñ ita cuiusqz crimē notū est: ⁊ oī-
bus execrabile apparet: vt v̄l nullos p̄-
vel nō tales habeāt defensores p̄ q̄s possit
sc̄isma p̄tingere: nō dormiat seueritas
discipline. Sc̄do. Nā s̄m Aug. cetera p̄t
hō nolens: credere p̄o nō nisi volēs. Sed
volūtas cogi nō p̄t. Et go nō sunt cogen-
di infideles. Sol. Sicut vouere volūta-
tis: sed reddere necessitatē ē: ita volūtatē
est accipe fidē: sed necitatē acceptā tenere.
Ideo cōpellēdi sūt heretici vt fidē teneāt
Tertio. Nā Ezech. xvij. d̄: ex p̄sona dñi
Holo mortē rē. Sed nos debem? n̄ram
volūtatē ⁊ formare diuine rē. Sol. Sic
d̄ Aug. in epla ad Bonifaciū comitem
Nullus n̄m vult aliq̄ hereticū p̄ire: s̄z
d̄: q̄ nō meruit habere pacē dom? dā d̄:
nisi fili? eius Absalon in bello qd̄ p̄ pacez
gere Dat fuisset extinct? Sic ecclia catho-
lica si ex aliq̄ p̄ditōe ceteros colligit: vo-
lorē materni sanar cordis rātoz liberatōe
populoz. Hec oia sc̄tus Tho. ij. q. x. ar.
vij. Arguit etiā p̄ rōnes eoz q̄ tenēt pue-
ros infidelū inuitis parētib; baptizādos.
Vide Lazo. iij. di. v. et. vj. q. j. cōclusiōe
Queri etiā p̄t Vtz ista q̄pa
rata sūt in cena patrifamilias. i. i b̄trudi-
ne sint bona corpalia? Vide. j. q. iij. ar.
vij. Et vtz volūtatē possit inferri v̄l en-
tia? Vide. j. q. vj. ar. iij.